

lov af Bordet. Det er for at dokumentere, at den baade er daarligt tilberedt og utilbørligt anrettet ...

Formanden: Det er dog formentlig kun det ærede Medlems eget Skøn.

Holstein: ... Den vilde ganske sikkert ikke være blevet til Virkelighed, dersom 9. Juli-Ordnningen ikke var blevet til Virkelighed. Det er ud fra disse Betragtninger, at jeg for mit Vedkommende vil stemme imod Kaserneloven, ligesom jeg har stemt imod selve Hærloven. Men det staar mig ganske klart, at Regeringen vil faa gennemført denne Ordning, ligesom den har faaet gennemført selve Hærordningen, og det, der derfor i Øjeblikket alene har aktuel Interesse, er Spørgsmaalet om Muligheden for at faa rettet den eneste positive Bestemmelse, som dette Lovforslag indeholder, nemlig Bestemmelsen om Anvendelsen af de københavnske Kaserer.

Dersom det var muligt at formaa de Konservative og Venstre til i Udvalget at foretage en ringe Ændring paa dette Punkt, vilde der være Mulighed for at faa gennemført den store og smukke Plan, der hos alle sagkyndige og hos alle politiske Partier hidtil har fundet almindelig Anerkendelse, nemlig Planen om at flytte Nationalmuseet til Kastellet. Hvis Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det her er forelagt, vil det derimod være givet, at denne Ordning med Hensyn til Nationalmuseet ikke vil kunne blive til Virkelighed. Naar baade Sølvgadens og Livgardens Kaserne bliver solgt, er det givet, at saa vil Livgarden blive installeret i Kastellet, og dermed er Planen om Nationalmuseets Flytning umuliggjort. Jeg vil derfor, da dette Lovforslag i Virkeligheden indirekte træffer Afgørelsen i Spørgsmaalet om Nationalmuseet, gerne sige nogle Ord i Tilslutning til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Wiinblad i Gaar har fremsat angaaende denne Plan.

Allerede i 1890—91, altsaa for 30 Aar siden, forelagde den daværende Regering et Lovforslag om Udvidelse af Prinsens Palæ for Nationalmuseet. Dette Lovforslag strandede paa det daværende Folketings Modstand, og Motiveringen var den, at Folketingsudvalget maatte kræve en Undersøgelse for at se, om der ikke kunde findes en Byggeplads, hvor Museet kunde komme til at ligge friere, og hvor der kunde være fornøden Plads til fremtidige Udvidelser. Med den Motivering forkastede Folketinget den Gang Regeringsforslaget

om Ombygning af Prinsens Palæ. Senere, 30 Aar efter, har vi haft nedsat en Kommission til Undersøgelse af dette Spørgsmaal, og Statsministeren har som Medlem af denne Kommission erklæret, at ud over det, at den nuværende Bygning, Prinsens Palæ, har en central Beliggenhed, kan der intet anføres til Forsvar for Opretholdelsen af den bestaaende Tilstand. Statsministeren siger endvidere, at de Betragtninger, som er fremsat af museumskyndige Autoriteter angaaende Nationalmuseets Flytning, er af ganske afgørende Betydning, og de munder alle ud i, at Nationalmuseet bør flyttes til Kastellet. Endvidere siger den højtærede Statsminister, at Benyttelsen af Prinsens Palæ efter Udvalgets Opfattelse kun er mulig under Forudsætning af en Deling af Museet, og da navnlig saaledes, at de fremmede Samlinger anbringes i en særlig Bygning, en Løsning, som dog *med Rette* møder Modstand fra alle Sider. Det er, hvad den højtærede Statsminister som Medlem af den paa-gældende Kommission havde at sige om den Ting, og han har i disse Betragtninger faaet fuld Støtte af de Konservatives Repræsentant i Udvalget, daværende Medlem af det konservative Folkeparti Johan Knudsen og af den konservative Landstingsmand, Gehejmerraad Goos. I Tilslutning til denne Betænkning har nu en Kreds af de mest sagkyndige: Arkitekter, Kunstnere og militære i Foraaet indgivet et udførligt begrundet Andragende til den høje Regering og Rigsdag om, at Planen om Nationalmuseets Flytning til Kastellet maatte blive virkeliggjort. Dette Andragende er saa vidt mig bekendt ikke kommet til Behandling her i Tinget, det er paa en eller anden Maade blevet syltet i Udvalget for Andragender; hvorfor dette er sket, er det Regeringens Sag at oplyse, og jeg tror, at alle de ærede Medlemmer i dette Ting har den største Interesse af at faa at vide, hvorfor der fra Regeringens Side er blevet spændt Ben for dette Andragendes Fremkomst. De vægtigste Grunde taler for at følge de Synspunkter, der her er gjort gældende, militære Grunde kan absolut ikke anføres for at bibeholde Kaserne i Kastellet. Militære Autoriteter er enige om, at det er en daarlig gammel Kaserne, der er Svamp i Bygningen, der er daarlige Kloakeringsforhold, den maatte nødvendigvis lidt før eller lidt senere ombygges for at kunne tilfredsstille de Krav, der maa stilles til en moderne, tidssvarende Kaserne. Der vil altsaa nød-